

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1635. usque ad annum 1643

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 9011888X

§. 30. Ferdinandus III. in Cæsarem Ratisbonæ renuntiatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67406](#)

Sæc. XVII. sylvania aufugit, ab Amurate Otto
A. C. 1636. mano Imperatore ob infaustum hujus
belli successum laqueo suffocatus: De-
mum annuente eodem Imperatore per
Legatos mutuum soedus inter Ragot-
sium & Bethlenium est innovatum,
cunctaque eidem suisque bona fuere
reddita, quin tamen sincera unquam
amicitia inter eos coaluisset.

§. XXX.

*Ferdinandus III. in Cæsarem Ratis-
bonæ renuntiatus.*

*Hist. Eccl.
Gæger.
p. 560.
Brachel.
Hist. temp.
p. 257.
Priorat.
Hist. Fer-
dinand. II.
p. 1. Annal.
Khevenh.
com. 12.
p. 1880.*

Magis sincera erat pacem reddendi
voluntas in Ferdinando II. Cæfare,
qui, ut turbulentis hisce temporibus
Imperio prospiceret, Ratisbonam Ele-
ctorum comitia ad quintam Septembribus
diem indixit: ipse vero die septima
Augusti eo adventans, Saxonæ Ele-
ctorem, ut ipsus interesse vellet, datis
literis vehementer, incassum tamen,
sollicitabat. Intererant tamen ejusdem
Oratores, præter Bavariæ, Moguntiæ,
& Coloniæ Electores, & Brandenbur-
gicos Legatos. His die decima tertia
ejusdem Mensis scriptotenus Cæsar
exposuit, quod ipse sub gravi hastenus
Imperii & curarum onere ad tantam
paulatim virium, ac valetudinis imbe-
cillitatem devenerit, ut diutius tanto

pon-

Ottoni
 hujus
 : De-
 re per
 Ragot-
 atum,
 fuere
 quam
 Rati-
 dendi
 elfare,
 ribus
 Ele-
 nbris
 optima
 Ele-
 datis
 nen,
 sdem
 ntiae
 bur-
 ertia
 æfar
 enus
 tam
 be-
 anto
 pon-
 ponderi ferendo impar esset; quocirca Sæc. XVII.
 cuperet atque exoptaret, ut Electores A.C. 1636.
 sibi de socio laborum, & Imperio de
 Romanorum Rege prospicerent: cum
 id non minus ad Cæsaris solatium, &
 levamen, quam ad Imperii tranquili-
 tatem pertineret, eoquod nil luctuo-
 sus accidere posset, quam si hoc tur-
 batissimo rerum statu Imperium sine
 Rectore, sine Capite relinqueretur.
 Nec diu hæsitandum foret, quisnam
 ad hoc fastigium evehendus sit, cum
 Deus Cæsari Filium dederit, jam
 Hungariæ & Bohemiæ Regem, a te-
 meris inter Regna & Gubernacula na-
 tum, & nupera Nordlingenisi victoria
 de Imperio optime meritum, qui ab
 eo tempore Imperialis militiae Regi-
 men feliciter inchoatum, adhucdum
 pari prudentia & felicitate gerere.,
 His Cæsar plura de Pace Pragensi per
 Imperium recipienda subjunxit, ro-
 gans, ut de communi tandem tran-
 quillitate, pacandaque Germania, Elec-
 tores junctis viribus ac consiliis deli-
 berarent. Post hæc Electores habitis
 inter se consultationibus præcipue in-
 quirebant, quomodo Galli Suecis
 uniti e Germania forent dimovendi, &
 an omnes nupera Pragensi pace exclusi
 ad illam recipiendi essent? cum vero
 Electores Ecclesiastici & Bavarus pari-

Sæc. XVII. cum Cæsare propensione in reddendam
 A. C. 1636. Germaniæ pacem ferverent, pleraque
ad Ferdinandi nutum peragebantur.
Theatr. Eu- Decernebatur itaque tractatui cum Sue-
 rop. tom. 3. cis ineundo in Aula Cæsaris locum ele-
 Londorp. dandum, cui nomine Collegii Electo-
 atta tom. 4. ralis Moguntinus & Brandenburgicus
 pag. 676. ita interessent, ut tamen ceteris, si ve-
 lint, adesse liceret. Porro componen-
 dis Austriacos inter & Gallos contro-
 versiis, summus Pontifex sese arbitrum
 offerebat. Prosperum tamen consul-
 tationis successum fistebant Brande-
 burgi & Saxonis Oratores, necnon Re-
 gis Angliae Legati, quorum primi cum
 cios Ordines Pragensi pace exclusos in
 perpetuæ oblivionis gratia compre-
 hendi, Angliæ autem Legati Carolum
 Ludovicum Principem Palatinum, qui
 ipius literis ad Collegium Electorale
 datis, publicisque scriptis jus suum
 tuebatur, præceteris restitui postula-
 bant, declarantes, Imperii tranquilli-
 tatem haud esse sperandam, si hisce
 petitis satisfactum non fuerit. Nihilo-
 minus die vigesima secunda Decem-
 bris summo mane Electores ad Eccle-
 siam Cathedralem progresi, concordi-
 bus omnium votis Ferdinandum III.
 qui Brifaco Ratisbonam die decima
 quinta Octobris advenerat, in Roma-
 norum Regem elegerunt, quamvis

Saxo

Saxo, usque dum universalis reconciliatio fuisset conclusa, hanc electionem Sæc. XVII.
Sueciae esse electi & Palatinus contra eandem publico scripto reclamasset. Postea vero idem Ferdinandus Hungariae Rex die vigintiuna quarta Decembris ad servandam, ut vocant, capitulationem sese juramento obstrinxerat, inter alia præcipue pollicitus, quod tanquam Ecclesiae Romanæ Advocatus Sedem Apostolicam, summum Pontificem, & Ecclesiam semper pro viribus tueri, profanam & Religiosam pacem servare, Ecclesiasticis & Sæcularibus inique ablata reddere, necnon Principum, Nationisque Germanæ concordata cum summo Pontifice defendere, atque irrepentes corruptelas tollere velit. His, aliisque sacramento firmatis, Ferdinandus ab Anselmo Casimiro Moguntino Archiepiscopo inter consuetos solemnis Sacri ritus inaugubatur, novique Regis Conjux Maria Hispani Regis Soror ineunte anno sequenti die undecima Januarii iisdem prope ritibus in Romanorum Imperatricem initia unctaque est.

His subjungere lubet juramentum, quo pro more veteri Cæsar post sui coronationem se obstringere jubet, proin Acatolici a Cæsarea dignitate arcen-
tur: *Profitor & promitto coram Deo & angelis*

Sæc. XVII. angelis ejus, amodo & deinceps, legem &
A. C. 1636 iustitiam, pacemque Dei Ecclesiae servare,
 populoque mili subiecto prodeesse, & iusti-
 tiam sacere, & conservare, jura Regni
 salvo condigno Divinæ misericordiaæ respici
 sicut cum consilio Principum, & fiducia
 Regni, atque meorum melius invenire po-
 tero Sanctissimo Romano Pontifici, & Ec-
 clesiæ Romanae, cæterisque Pontificibus, &
 Ecclesiis Dei condignum & canonicum ho-
 norem volo exhibere, ea etiam, qua ab
 Imperatoribus & Regibus Ecclesiæ, seu
 Ecclesiasticis Personis collata sunt, & ero-
 gata inviolabiliter ipsis conservabo, & sa-
 ciam conservari. Abbatibus & Ordinibus,
 & Vasallis regni honorem congruum volo
 exhibere, Domino nostro Iesu Christo mili
 præstante auxilium, fortitudinem, &
 decorem.

Præterea Ferdinandus decreto Ro-
 man Joanne Eggenbergio Principe die
 decima sexta Novembbris anno hujus
 Sæculi trigesimo octavo filiale oble-
 quium summo Pontifici exfolvit. Pon-
 tifex vero Ferdinandi electionem, nulla
 tamen facta Collegii Electoralis men-
 tione, jam antea solemni ritu appro-
 baverat.

§. XXXI.